

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1928 til 31. Marts 1929.*

Forhandlingen genoptoges.

**Elna Munch:** Jeg vil udtale min Tilfredshed med, at det i Trontalen bebudes, at man vil søge at oplære og anbringe Invaliders saaledes, at de er i Stand til at bidrage til deres Underhold. Jeg har allerede for Aar tilbage søgt at vække Interesse for dette Spørgsmaal dels i Københavns Borgerrepræsentation, dels her i dette høje Ting, men der har ikke fra det offentlige Side vist sig nogen Interesse for denne Sag, til Trods for, at der jo foreligger saa gode Resultater fra Udlandet paa dette Omraade. Jeg kan saaledes henvise til Fords Fabrikker, hvor Invaliders anbringes ved Arbejde paa en saadan Maade, at de fuldt ud udfylder den Plads, hvorpaa de sættes, og bliver lønnet paa samme Maade som raske Arbejdere.

Derimod er jeg meget overrasket over Trontalens Ord om, at Pladsmangelen paa Sindssygehospitalerne vil blive søgt afhjulpet ved Udvidelse af Familieplejen. Ganske vist er Familiepleje jo med Held forsøgt, men det er dog kun paa Aarhus-Egnen, den er gennemført i nogenlunde stor Udstrækning; ved de andre Hospitaler er den kun undtagelsesvis prøvet. Det er godt nok med Familiepleje, og i mange Tilfælde viser den sig at være overmaade gavnlige, men noget andet er, om man i alt for høj Grad skal udbrede den over Landet. Jeg finder f. Eks., at der er noget uforsvarligt i at anbringe sindssyge Mænd i Familier, hvor der er Børn. Spørgsmaalet er da, om en Udvidelse af Familieplejen vil kunne afhjælpe Pladsmangelen, som Overlægerne paa Sindssygehospitalerne saa stærkt fremhæver. Jeg hørte nylig en Overlæge erklære, at der manglede mindst 1 000 Pladser, og det samme fremgaar for øvrigt af den officielle Beretning fra Direktoratet, idet man maa tilstræbe at komme bort fra at anbringe Sindssygepatienter paa Amtssygehuse, kommunale Sygehuse og Fattiggårde, som ikke er indstillede paa den Slags Patienter, og naturligvis først og fremmest sørge for, at de ikke er henvist

til at blive i Hjemmene, hvor deres Ophold, ikke mindst under de indskrænkede Boligforhold, vi nu har, kan være en skæbningsvanger Fare. Selv om nu Tallet 1 000 muligvis skulde være noget overdrevet, anser jeg det for ganske overordentlig tvivlsomt, om det er muligt at afhjælpe Pladsmangelen alene ved Udvidelse af Familieplejen.

I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Sundhedsminister, hvad det bliver til med Udbedringen af Aarhus Hospital og den paatænkte Udvidelse af samme Hospital med 200 Pladser. Jeg vil tillige spørge den højtærede Minister, om der foretages saadanne Forandringer paa Oringe, at de 70 Pladser, som staar ledige der, kan udnyttes. Dernæst vil jeg spørge, om det er rigtigt, at der er Planer fremme om Køb af en eller flere Herregaarde til Plejefdelinger. Bladene bringer med smaa Mellemrum Meddelelser om, at nu forhandles der snart om een, snart om en anden Herregaards Anvendelse til dette Formaal. Hvis disse Meddelelser er rigtige, vil jeg spørge den højtærede Minister, hvad Udgiften her vil blive pr. Seng, og hvorledes denne Udgift pr. Seng stiller sig til den Udgift, der vil være ved Oprettelsen af et nyt Sindssygehospital. Der er naturligvis noget tiltalende ved Tanken om at anbringe Sindssygepatienter paa en Herregaard i Stedet for paa et stort Sindssygehospital, men jeg skulde tro, at det kun vil være Galgenfrist, og at man ikke i Længden kan undslaa sig for at opføre et virkelig stort Hospital. Kravet er jo gammelt, rejst i sin Tid af Medicinalkommissionen, som fordrede, at der ikke alene skulde bygges eet, men helst to Hospitaler; men man er stadig veget tilbage for den store Udgift.

Nu er det imidlertid saa heldigt, at at vi har et stort nyt Hospital, som staar tomt, nemlig Hospitalet paa Tagensvej. Det har været drøftet at anvende dette paa forskellig Maade, men det er stadig blevet ved Drøftelsen, man er ikke skredet til Handling. Jeg vil nu spørge den højtærede Minister, om det ikke kunde tænkes, at dette Hospital kunde benyttes som Sindssygehospital. Det er dog efterhaanden blevet en topmaalt Urimelighed, at vi har dette Hospital staaende tomt, naar der paa mange Omraader er god Brug for Hospitalsplads, og jeg tror, det Øjeblik er kommet, da Befolkningen forlanger dette Spørgsmaal løst. Alene Opvarmningen af Hospitalet koster hvert Aar store Summer. Og nu er det tillige saa heldigt, at det Spørgsmaal, som hidtil har bevirket, at Sagen er